

Рідна мова

Амвросій Метлинський

Рідна мова, рідна мова!
Мов замер без тебе я!
Тільки вчую: рідне слово
Обізавалось, мов сім'я;
Обізвався батько рідний.
Що умер за козаків;
Мов народ, учулось, бідний
Застогнав із-під ляхів!

І здається: кінь ретивий
Топче наших ворогів;
І бачся: Дніпро спесивий
Спину гне з-задля човнів...
Понеслися наші хлопці,
Зашуміла хвиля гень...
І при місяці, й при сонці,
Їдуть ніччю, їдуть вдень!

Було щастя, були чвари, —
Все те геть собі пішло;
І як сонце із-під хмари —
Рідне слово ізійшло.
Прийняло козачі річі,
Регіт, жарти, плач, печаль;
Озоветься як із Січі:
Стане сміх і стане жаль!